

Soběsuky. Malá víska na kopci, ale stojí za to, aby si tam člověk někdy zašel. Tak ku př. včera na divadle, na ty podařené „Ideály manželství“. Věru, tak byly podány a opravdově sehrány, že člověku by odpadla chuť se ženit. Ironie osudu, přičinily se o to hlavně ty slečny Soběsucké, ač zásluha patří i těm „babám“ mužům. Pane, dostat se takhle opravdově takové nějaké Leokadii (slečna V. Frk.) neb některé z její 4 dcer (slečny L. a F. Hús., V. Mlč., A. Šam.) pod pantofl — no, nedej Bože! Ta uměla již s tím mužem (p. J. Mot.) a svými zeti (pp. Fr. Iv., Sl. Iv., A. Šam., L. Op.) zatočit — ovšem na jevišti, a ty dcery její poní také se svými muži, že strachy před nimi hned byli pod postelí. Nic nepomohly přísahy před tím složené na pomstu. Šťěstí pro p. Hlavatého (p. S. Zav.), že včas uklouzl nástrahám naň kladeným, vzav si jejich služku (slč. M. Kop.), jež rovněž svou úlohu dobře pochopila. Celková souhra byla dobrá. Ovšem, s takovými herci může režisér (p. učitel O.) se pustit do těžkých kusů divadelních. Jsou to herci většinou již osvědčení, jimž divadelní prkna nejsou nic neznámého, neobvyklého, na nichž pohybují se jako doma, vyvolávají opravdový zájem a bouře smíchu. Vzpomínám jen toho „nešťastného“ p. J. Mot. — a ještě „nešťastnějšího“ p. Fr. Iv.), takže se člověk při divadle i po něm v kroužku známých při hudbě gramofonu opravdově pobaví. Jen s chutí dále a k tomu přeji agrárnímu dorostu a Čten. spolku všeho zdaru! —as—